

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

Poslovni broj: P-537/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, Stalna služba u Otoku, po sucu Borni Mišiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Veronika Đalok, OIB: 04139565285, Lipovac, Braće Radić 11, zastupana po punomoćniku Ivani Jurčević, odvjetnici u Vinkovcima, protiv tuženika EOS MATRIX d.o.o., OIB: 76674680107, Zagreb, Horvatova 82, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane 13. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Prolašava se nedopuštenom ovrha - izravna naplata na temelju zahtjeva za izravnu naplatu tuženika protiv tužitelja na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nikole Vulića broj: Ovr-4120/17 od 6. listopada 2017. u dijelu koji prelazi iznos od 1.592,47 EUR dok se u preostalom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kod ovog suda 16. kolovoza 2024. podnio tužbu protiv tuženika radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Tužitelj u tužbi navodi da je zaključkom Općinskog suda u Vinkovcima, Stalne službe u Otoku, poslovni broj Ovr 147/2024-5 od 12. srpnja 2024. upućen u roku od 15 dana od dana dostave zaključka pokrenuti parnicu protiv ovdje tuženika radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava ovršenika nedopuštenim iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 7., 9., 10. i 11. Ovršnog zakona, a koja pljenidba i prijenos se provode po osnovi ovrhovoditeljevog zahtjeva za izravnu naplatu podnesenog Financijskoj agenciji 17. ožujka 2021. na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nikole Vulića broj Ovr-4120/17 od 6. listopada 2017. Nadalje navodi da je 18. siječnja 2024. izvršio uvid u stanje svojih računa otvorenih u Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. i Privrednoj banci d.d. te je dobio informaciju kako se njegova mirovinska primanja svaki mjesec plijene i prenose na račun tuženika EOS MATRIX d.o.o., te je istog dana u poslovnicu Financijske agencije dobio očevidnik iz kojeg je bilo vidljivo kako je ovrhovoditelj 17. ožujka 2021. podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu na temelju

rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nikole Vulića broj: Ovr-4120/17 od 6. listopada 2017.

1.1. Tuženik je navedeni postupak izravne naplate kod Financijske agencije pokrenuo protiv tužiteljice za dug njezinog pok. brata Franje Skoke koji je isti imao prema Privrednoj banci Zagreb d.d., a koji je dug cesijom prenesen na tuženika.

1.2. Ističe da je tužiteljica pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju broj: O-517/17, UPP/OS-44/17 od 29. kolovoza 2017. donesenom po javnom bilježniku Ivani Bajutti, Otok, Vladimira Nazora 2, proglašena nasljednicom iza svog pok. brata Franje Skoke samo novčanih sredstava s osnove neisplaćene mirovine koju je isti primao na svoj račun broj: HR1823400093219976112 kod Privredne banke Zagreb d.d., a iz potvrde o stanju računa iza pok. Franje Skoke razvidno je da je tužitelj na temelju navedenog rješenja o nasljeđivanju 4. listopada 2017. kod Privredne banke Zagreb d.d. podignuo cjelokupni raspoloživi iznos s računa ostavitelja u iznosu od 11.925,37 kuna/1.592,47 eura te isti račun zatvorio. Da je tužitelj naslijedio upravo navedeni iznos novčanih sredstava vidljivo je i iz poreznog rješenja Porezne uprave, Ispostave Vinkovci kojim je rješenjem tužiteljici na osnovicu od 11.925,37 kuna utvrđen porez na nasljedstva i darove po stopi od 4% u iznosu od 477,01 kuna.

1.3. Iz očevidnika Financijske agencije razvidno je da je Agencija počevši od ožujka 2021. zaplijenila i prenijela tuženiku ukupni iznos od 4.090,28 eura, a da je preostali iznos duga za naplatu/zaplenu 31.599,68 eura.

1.4. Pozivajući se na odredbe čl. 139. st. 3. i 4. Zakona o nasljeđivanju („Narodne novine“ broj: 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15, 14/19, dalje: ZN) smatra da je tužitelj kao nasljednik svog pok. brata Franje Skoke primio na temelju rješenja o nasljeđivanju broj: O-517/17, UPP/OS-44/17 od 29.8.2017. iznos od 1.592,47 eura, koji je iznos u cijelosti već zaplijenjen i prenesen tuženiku s računa tužiteljice, pa je daljnji nastavak pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava tužiteljice sve do potpune naplate cjelokupne tražbine tuženika iz njegovog Zahtjeva za izravnu naplatu nedopušten.

1.5. Nadalje u tužbi navodi da tuženik nije bio ovlašten pokrenuti predmetnu ovrhu jer s tužiteljicom nije niti je ikada bio u bilo kakvom ugovornom ili izvan ugovornom odnosu te nema po bilo kojoj osnovi nikakvog dugovanja prema tuženiku kao vjerovniku odnosno ovrhovoditelju iz predmetne ovrhe, te je naknadno saznala da je tuženik navodno sklopio ugovor o ustupu tražbine s pravnim Privrednom bankom Zagreb d.d., jer ju o navodnoj cesiji te osnovi i visini svog potraživanja tuženik nikada nije obavijestio. Stoga tužitelj osporava postojanje i visinu ovrhovoditeljeve tražbine te valjanost ustupa sukladno odredbama Ovršnog zakona i Zakona o obveznim odnosima.

1.6. Predlaže donošenje presude kojom se proglašava nedopuštenom ovrha - izravna naplata temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu tuženika protiv tužitelja, a na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nikole Vulića broj: Ovr-4120/17 od 6. listopada 2017., kao i naknadu troškova tužiteljici.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako je tužitelj inicijalno iskoristio pogrešan pravni put podnijevši prijedlog za proglašenjem pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o postupku izvansudske ovrhe pred FINA-om na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena općenito na imovini ovršenika, a koji postupak je reguliran odredbom članka 284. Ovršnog zakona kojim je predviđena mogućnost podnošenja žalbe nakon proteka roka, prijedloga za odgodu ovrhe i poduzimanje drugih radnji na koje bi ovršenik bio ovlašten tijekom sudske ovrhe.

2.1. Ističe i prigovor pravomoćno presuđene stvari budući je tužitelj na Rješenje o ovrsi javnog bilježnika Nikole Vulića iz Vinkovaca posl.br. Ovr-4120/2017 od 6. listopada 2017., podnio prigovor protiv navedenog rješenja o ovrsi izvan zakonskog roka, te je rješenjem Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Županji, poslovni broj: Povrv-231/2018 od dana 4. srpnja 2018. odbaćen kao nepravodoban prigovor ovdje tužitelja. Rješenjem Županijskog suda u Sisku, poslovni broj GŽ-976/2018, od dana 17. listopada 2018. je odbijena žalba ovdje tužitelja kao neosnovana i potvrđeno rješenje Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Županji, poslovni broj: 24 Povrv-231/2018-2 od 4. srpnja 2018. u dijelu kojim je prigovor ovdje tužitelja odbaćen kao nepravovremen. Također navodi da se pred Općinskim sudom u Vinkovcima prethodno vodio postupak pod posl.br. Ovr-855/2022, u kojemu je tužitelj predlagao (između ostalog) proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u odnosu na rješenje o ovrsi javnog bilježnika Nikole Vulića iz Vinkovaca, poslovni broj Ovr 4120/2017. od 6. listopada 2017., te je navedeni postupak pravomoćno okončan rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. GŽ Ovr-659/2023, od 17. travnja 2023., a kojim je odbijena žalba ovršenice kao neosnovana i potvrđeno rješenje Općinskog suda u Vinkovcima, poslovni broj Ovr-855/2022 od dana 23. siječnja 2023. Naime, tužitelj je u veljači 2022. Općinskom sudu u Vinkovcima uputio podnesak pod nazivom "Prijedlog za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava i prijedlog za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa, podredno prijedlog za povrat u prijašnje stanje s prigovorom, podredno prijedlog za ponavljanje postupka, podredno prijedlog za ukidanje klauzule ovršnosti". Općinski sud u Vinkovcima je 23. siječnja 2023. odbacio prijedlog ovršenika, ovdje tužitelja, za ukidanje potvrde ovršnosti kao nedopušten, a što je potvrdio i Županijski sud u Zagrebu rješenjem posl.br. GŽ Ovr 659/2023, od 17. travnja 2023.

2.2. Sukladno odredbama članaka 80. - 87. Zakona o obveznim odnosima, trgovačko društvo EOS MATRIX d.o.o., Zagreb, Horvatova 82, OIB: 76674680107 temeljem Ugovora o cesiji zaključenog 16. ožujka 2020. između Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička 50, OIB: 02535697732 i navedenog društva te ovjerenog kod javnog bilježnika Zorke Čavajde iz Zagreba istog dana pod brojem OV-2731/2020, te temeljem Ugovora o prijenosu prava i tražbina iz ovršnih isprava zaključenom 14.5.2020., ovjerenom od strane javnog bilježnika Zorke Čavajde iz Zagreba pod brojem OV-3756/2020 dana 14. svibnja 2020. i od strane javnog bilježnika Željke Maroslavac pod brojem OV-8949/2020 dana 18. svibnja 2020. postalo zakoniti vlasnik potraživanja koje se odnosi na dospjelo, a nepodmireno dugovanje dužnika ovdje tužitelja. Predmetno dugovanje odnosi se na dugovanje iz Ugovora o kreditu broj 9020229622 sklopljenog 18. ožujka 2016. između PBZ d.d., Zagreb, Radnička 50, OIB: 02535697732, kao Kreditora, te Franje Skoke, OIB: 99400277877 kao Korisnika kredita, a ugovor o kreditu je otkazan zbog neispunjavanja preuzetih ugovornih obveza 24. kolovoza 2017.

2.3. Nadalje navodi da je rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Vukovaru – Stalne službe u Vinkovcima, posl.br. O-517/17 od 29. kolovoza 2017. tužitelj proglašen jednim od nasljednika iza pok. Franje Skoke, OIB: 99400277877. Naime, iza pok. Franje Skoke je proveden ostavinski postupak, te je 29.8.2017. doneseno Rješenje o nasljeđivanju broj O-517/17. Navedenim Rješenjem o nasljeđivanju - tužitelj je utvrđen kao jedan od nasljednika iza pok. Franje Skoke. Tužitelj je naslijedio pokretnine pod točkom I. A) i I. B) u cijelosti. Navedene pokretnine se sastoje od A) novčanog potraživanja prema HZMO, s osnove neisplaćene mirovine i neisplaćenih zaostataka mirovine, na ime ostavitelja u neutvrđenom iznosu, B) novčanog potraživanja prema Privrednoj banci Zagreb d.d., broj računa

HR1823400093219976112, na ime ostavitelja u neutvrđenom iznosu, a prema obrazloženju Rješenja o nasljeđivanju tužitelj i drugi nasljednici prihvatili su se nasljedstva temeljem zakona i između sebe sklopili sporazum o podjeli ostavinske imovine. Obzirom da je u konkretnom slučaju sklopljen sporazum među nasljednicima oko raspodjele naslijeđene imovine, sasvim je jasno kako su nasljednici slobodno i svojevolarno disponirali nasljedstvom te samostalno utvrdili koji od nasljednika će što naslijediti. Dakle, nesporno je kako je tužitelj imao pravo na 1/3 cjelokupne ostavinske imovine. U sporazumu sa preostala dva nasljednika tužitelj se prihvatio samo dijela nasljedstva koje se odnosi na pokretnine, dok je preostali dio ostavinske imovine ustupljen u korist ostalih nasljednika, te slijedom navedenog raspolaganja od strane tužitelja izvršena nakon prihvata nasljedstva ne utječu na odgovornost tužitelja kao nasljednika, te je isti odgovoran do visine 1/3 ukupne ostavine. Zakonske odredbe čl. 139. st. 3. i 4. Zakona o nasljeđivanju, koje potvrđuje i sudska praksa, jasno i nedvosmisleno određuju kako svaki nasljednik odgovara solidarno za ostaviteljeve dugove do visine svog nasljednog dijela (dakle dijela na koji ima pravo sukladno zakonu), bez obzira na samovoljno disponiranje ostavinskom imovinom u vidu sporazuma/diobe itd.

2.4. Također, neosnovano tužitelj prigovara i osnovi i visini potraživanja tuženika, dok pritom ne obrazlaže svoje navode niti predlaže ijedno dokazno sredstvo kojim bi potkrijepio svoje paušalne tvrdnje. Predlaže odbaciti tužbu, odnosno odbiti tužbeni zahtjev.

3. Tijekom postupka pročitano je rješenje o nasljeđivanju (list 8-10 spisa), potvrda o stanju računa iza pok. Franje Skoke (list 11 spisa), porezno rješenje (list 12-13 spisa), očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje na ime Veronika Đalok (list 14 spisa), potvrda o plaćanju (list 15 spisa), obavijest o prijenosu potraživanja (list 35 spisa), kartica prometa na dan 23. rujna 2024. (list 36-41 spisa), otkaz ugovora o kreditu (list 46 spisa), ugovor o kreditu (list 52-56 spisa), ugovor o kupoprodaji plasmana (list 57-59 spisa) i ugovor o prijenosu prava i tražbina iz ovršnih isprava (list 61-66 spisa) te je saslušan tužitelj.

3.1. Na ročištu 13. svibnja 2026. tužiteljica je izjavila da nema daljnjih dokaznih prijedloga, ali čak i da to nije izjavila ostali dokazni prijedlozi su suvišni jer je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri razjašnjeno na temelju izvedenih dokaza.

4. Temeljem provedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti, sud je zaključio na temelju čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 i 80/22, 114/22, 155/23, 146,25, dalje ZPP) da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. U ovom postupku nije sporno: da je rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Vukovaru – Stalne službe u Vinkovcima, posl.br. O-517/17 od 29. kolovoza 2017. tužitelj proglašen jednim od nasljednika iza pok. Franje Skoke, te je u istome postupku utvrđeno da njegovu ostavinsku imovinu sačinjavaju nekretnine u zk.ul.broj 145 k.o. Lipovac u 1/3 dijela i u zk.ul.broj 547 k.o. Lipovac u cijelosti, pokretnine u vidu novčanog potraživanja prema HZMO s osnove neisplaćene mirovine i zaostataka mirovine, te novčano potraživanje prema PBZ d.d., te da ostavinska imovina na pokretninama prelazi u vlasništvo tužiteljice Veronike Đalok u cijelosti, a nekretnine se dijele na braću ostavitelja Stipe Skoko i Ivica Skoko, sve sukladno sporazumu svih nasljednika (točka II izreke rješenja i obrazloženje rješenja), zatim da je tužiteljica podnijela prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim nakon što je 18. siječnja 2024. izvršila uvid u stanje svojih računa te dobila informaciju kako se njezina mirovinska primanja svaki mjesec plijene i prenose na račun tuženika, a uvidom u

očevidnik kod FINA-e utvrđeno je da je tuženik 17. ožujka 2021. podnio Financijskoj agenciji zahtjev za naplatu tražbine iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Nikole Vulića broj: Ovr-4120/17 od 6. listopada 2017. te da je sud donio zaključak broj Ovr-147/2024-5 od 12. srpnja 2024. kojim je ovršenika Veroniku Đalok, ovdje tužitelja, uputio da u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog istaknutog prigovora iz čl.50., st.1., toč. 7., 9. 10. i 11. Ovršnog zakona.

6. Sporna je visina vrijednosti naslijeđene imovine, ovlaštenje tuženika na pokretanje predmetne ovrhe, a tužitelj spori i visinu i postojanje, kao i valjanost ustupa tuženikove tražbine.

7. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju, obavijest o prijenosu potraživanja, karticu prometa na dan 23. rujna 2024. na ime dužnika Franjo Skoko, otkaz ugovora o kreditu, ugovor o kreditu, ugovor o kupoprodaji plasmana i ugovor o prijenosu prava i tražbina iz ovršnih isprava, nesporna je valjanost ustupa tražbine, ovlaštenje tuženika kao ovrhovoditelja na pokretanje izvansudskog ovršnog postupka, kao i samo postojanje tuženikove tražbine i njezina visina, stoga je sud navode tužitelja u ovome dijelu ocijenio kao neosnovane. Naime u Ugovoru o kreditu jasno je naznačen iznos kredita sa tekućim kamatama, kao i stanje dugovanja u obavijesti o prijenosu potraživanja, te u kartici prometa na dan 23. rujna 2024.

8. Tužitelj u svom iskazu navodi da vrijednost imovinu koju je naslijedila iza pok. Franje Skoke iznosi 1.592,47 EUR. Sud je prihvatio iskaz tužitelja kao istinit i uvjerljiv jer je u skladu s materijalnom dokumentacijom koja prileži spisu.

9. Prigovore tužitelja o valjanosti ustupa ovaj sud smatra također neosnovanim. Naime člankom 80. i 82. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, dalje: ZOO) je određeno da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga, te za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Sukladno zakonskim odredbama kao i postojećoj sudskoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Revt-3/07 od 6. ožujka 2007., Rev-36/03-2 od 18. veljače 2004., Rev-1559/01 od 12.09.2001. itd.) obavijest dužniku nije pretpostavka valjanosti ugovora o cesiji. Ugovor o cesiji je dvostrano obvezni pravni odnos koji regulira prijenos potraživanja sa starog vjerovnika na novog. Također iz Ugovora o kreditu ne proizlazi da su vjerovnik i dužnik ugovorili nemogućnost prijenosa tražbine na drugoga, odnosno nemogućnost prenošenja tražbine na drugoga bez pristanka dužnika, pa da ugovor o ustupanju ne bi imao učinak prema dužniku. Činjenica obavijesti o ustupanju bila bi od važnosti u slučaju odredbe čl. 82. st. 2. ZOO-a.

10. Prigovore tuženika kako je tužitelj koristio pogrešan pravni put podnijevši prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, kao i prigovor pravomoćno presuđene stvari sud smatra neosnovanim, budući je u predmetu ovoga suda broj Ovr-855/2022 rješenjem od 23. siječnja 2023. odbačen prijedlog ovršenika za ukidanjem potvrde ovršnosti, a rješenjem Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Županji, poslovni broj: 24 Povrv-231/2018-2 od 4. srpnja 2018. odbačen prigovor protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika Nikole Vulića kao nepravovremen, dakle nije vođena parnica radi proglašenja ovrhe nedopuštenom o ovoj pravnoj stvari.

11. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju broj O-517/2017 od 29. kolovoza 2017., u obrazloženju istoga se navodi da su se zakonski nasljednici Stipe Skoko, Ivica Skoko i Veronika Đalok-ovdje tužiteljica, prihvatili nasljedstva koje im temeljem zakona pripada i između sebe sklopili sporazum o podjeli ostavinske imovine. Odredbom čl.

139. st. 3. Zakona o nasljeđivanju (NN 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15, 14/19 dalje:ZN-a) propisano je da nasljednici odgovaraju za ostaviteljeve dugove do visine vrijednosti naslijeđene imovine s time da se odgovornost nasljednika treba prosuditi prema vrijednosti naslijeđene imovine koju je ona imala u trenutku prijelaza na nasljednike, dakle u trenutku ostaviteljeve smrti, a sud na visinu vrijednosti naslijeđene imovine pazi samo na prigovor nasljednika, dok je stavkom 4. istoga članka određeno da kad ima više nasljednika, oni odgovaraju solidarno za ostaviteljeve dugove, i to svaki do visine vrijednosti svoga nasljednog dijela, bez obzira je li izvršena dioba nasljedstva. Dakle tužiteljica se prvotno prihvatila nasljedstva, a potom određenim sporazumom između nasljednika disponirala ostavinskom imovinom.

12. U opisanim okolnostima tužiteljica odgovara za dugove ostavitelja, tako i za dugovanje koje je predmet ovog postupka, ali samo do visine naslijeđenog dijela, u skladu s člankom 139. stavkom 3. ZN-a. Budući da je u konkretnom slučaju tužiteljica naslijedila iznos od 1.592,47 EUR (11.925,37 kuna), a što je razvidno iz potvrde o stanju računa PBZ-a od 23. svibnja 2018. i iz poreznog rješenja Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Vukovar, Ispostava Vinkovci od 30. svibnja 2018., a što je tužiteljica također potvrdila u svom iskazu, predmet izravne naplate može biti samo imovina tužiteljice do navedenog iznosa. Drugim riječima, ovrhe je u konkretnom slučaju dopuštena samo vrijednosti naslijeđene imovine tužitelja tj. do 1.592,47 EUR (11.925,37 kuna).

13. S obzirom na to da je ukupan iznos za naplatu temeljem ovršne isprave Ovr-4120/17 35.689,68 EUR (naplaćeni iznos od 4.090,28 EUR + preostali iznos duga 31.599,68 EUR), a ovrha je proglašena nedopuštenom u iznosu od 1.592,47 EUR, uspjeh stranaka je sljedeći: uspjeh tužitelja – 4,46 % i uspjeh tuženika 95,54 %. Pritom je potrebno naglasiti da u konkretnom slučaju nema mjesta klasičnom grananju uspjeha na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva jer je riječ o specifičnom tužbenom zahtjevu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom koji u sebi ne sadržava element visine zahtjeva. Slijedom navedenog, tužitelj nema pravo na naknadu troškova jer nije uspio u postupku (čl. 154. ZPP-a), a o troškovima tuženika sud nije odlučivao jer tuženik nije postavio zahtjev za naknadu troškova.

14. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Otok, 29. svibnja 2026.

Sudac:
Borna Mišić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pisano ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Odvjetnica Ivana Jurčević, Vinkovci – punomoćnik tužitelja
2. EOS MASTRIX d.o.o. – Horvatova 82, Zagreb - tuženik

Broj zapisa: **9-30888-bfff5**

Kontrolni broj: **04528-dc2b2-3b6b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.